

INCIPIT ARGUMENTUM. SECUNDŌ MARCŪ. 7

Marcus euangelista dī. & petri in baptisate filius. atq. in diuino sermone discipulus. sacerdotium in iſrl. agens. sēc. carnem leuita & conuersus ad fidem xpī. euangelium in italia scripsit. ostendens in eo quid & generi suo deberet & xpō. nā in titulum principii. In uoce prophetae exclamationis iſta uentis ordinem leuiticae electionis ostendit. ut praedicans praedestinātū iohannem filium zachariae. In uoce angeli ad nuntiantis emissum. non solum uerbum caros factū. sed corpus dñi in omnia per uerbum diuinae uocis am̄xtum. In titulo euangelicae p̄dicationis ostendit. ut qui haec legens sciret uerum tuum carnis in dño & ihū ad uentis habitaculum caro debere agnoscere. atq. In se uerbum uocis quod in consonantibus perdidit in uenire. Deniq. & perfecta euangeliopis intrasset. ab ap̄tismo dñi p̄dicatōem inchoans non laborauit nauitate carnis quā in prioribus uiderat dicere. sed totus in exprimendae expositione delectat uerbum numerū tēptationem diaboli. congregationem bestiarum. & ministerium protulit angelorum. ut iſta uentis nos ad intellegendum singula in breui conpingens. Ne claustrum factae rei deneret. & perficiendi operis plenitudinem non negaret. Deniq. amputat se sibi post fidem p̄licem dicitur. ut sacerdotior ep̄ob. haberetur. sed tantum consentans fidei praedestinata potuit electio. ut nec sic in opere uerbi perderet. quod prius meruerat in genere. nam alexandriae ep̄r fuit. cuius per singula opus scire & euangeliū in iſta disponere. & disciplinam in se legis agnoscere.